

بازگشت خائن

لواندوفسکی خیلی زود مجبور شد به مونیخ برگردد؛ او خوب بلد است به تیم‌های سابقش گل زند

۱۹

کارلوس و کارخانه طلاسازی!

روند تبدیل شدن الکاراز به یک ستاره در دنیای تنیس، چیزی شبیه خواب و خیال است

۲۰

گوشفیل و دوغ، فوتبال و صبر!

به نظر می‌رسد سپاهان مورایس قربانی ۲ نمایش ابتدایی فصل مقابل استقلال و نساجی شده است

۱۸

شنبه ۲۲ شهریور ۱۴۰۱ | ۱۶ صفر ۱۴۴۴ | سال سی‌ام | شماره ۸۵۹۱

هلمش‌های فوتبال

کی‌روش می‌تواند به تیم ملی کمک کند

سعید عزت‌اللهی از تنها هدف ملی‌پوشان در روزهای آینده می‌گوید؛ هدفی که چیزی جز موفقیت در جام جهانی نیست

069

روز مانده تا جام جهانی

پخش زنده

لیگ قهرمانان اروپا

لیورپول	23:30
آژاکس	23:30
مارسی	23:30
اینتر اکت	23:30
بایر لورکوزن	23:30
اتلتیکو مادرید	23:30
بورنو	23:30
کلوب بروژ	23:30
ویکتوریا پلازن	21:15
اینتر	21:15
بایرن مونیخ	23:30
بارسلونا	23:30
اسپورتینگ	21:15
تاتهام	21:15

برنامه بازی

لیگ قهرمانان اروپا	چهارشنبه ۲۲ شهریور ۱۴۰۱
آث میلان	21:15
دینامو زاکرب	21:15
چلسی	23:30
ساز بورک	23:30
شاختر	21:15
سلتیک	21:15
رناک مادرید	23:30
لاپیزیش	23:30
کپنهاگن	23:30
سهویا	23:30
منچستر سیتی	23:30
دورتموند	23:30
یوونتوس	23:30
بنفیکا	23:30
کلاسکور نجرز	23:30
ناپولی	23:30

فوتبال ایران
بهر روز رسایی
روزنامه‌نگار

سال بعد

۵ تفاوت حضور اول و دوم کارلوس کی‌روش در فوتبال ایران

سرانجام اتفاقی که همه می‌دانستند وقوعش قطعی است، رخ داد و کارلوس کی‌روش رسماً به عنوان سرمربی تیم ملی ایران معرفی شد. این دومین حضور کی‌روش در ایران است. او نخستین بار اواخر سال ۸۹ برای ارزیابی شرایط به تهران آمد و اوایل سال ۹۰ هدایت تیم کشورمان را پذیرفت. حالا بیش از ۱۱ سال از آن اتفاق می‌گذرد و دست سرنوشت دوباره ایران و کی‌روش را کنار هم قرار داده. این بار اما با آن بار تفاوت‌هایی دارد که مرورش خالی از لطف نیست.

پیرتر آمد

کارلوس کی‌روش در نوبت اول حضورش روی نیمکت تیم ملی ۹ ساله بود و حالا ۷۰ ساله است. ۷۰ سالگی سن بالایی برای مربیگری است و اگر قرار بود فدراسیون فوتبال ایران سراغ یک مربی جدید در این سن و سال برود، حتماً باید انتقادات زیادی را تحمل می‌کرد. داستان کی‌روش اما به خاطر تجربه مشترک قبلی فرق می‌کند.

بازگشت در قامت «ناکام»

کی‌روش بار اول حضورش در تیم ملی در قامت یک مربی فاتح به ایران آمد. او با پرتغال به جام جهانی ۲۰۱۰ رفته بود و پس از صعود از مرحله گروهی، در یک‌هشتم نهایی با یک گل به اسپانیا باخت و حذف شد؛ اسپانیایی که در نهایت به مقام قهرمانی رسید. این بار اما کی‌روش در قامت یک ناکام به ایران بازمی‌گردد. او پس از خروج از تیم ملی کشورمان، ۱۲ دوره ناموفق روی نیمکت کلمبیا و مصر داشت و با این ۲ تیم مجموعاً در ۵ تورنمنت شکست خورد. بدیهی است که این بار مخالفان حضور او پر شمارتر باشند.

شناخت بیشتر

طبیعتاً کارلوس در نوبت اول حضورش روی نیمکت تیم ملی شناخت چندانی از فوتبال ایران نداشت و مدت‌ها وقت صرف شد تا نسبت به مسائل فنی، تاکتیکی، زیرساختی و باشگاهی ایران و نیز روحیه بازیکنان اشراف پیدا کند، اما این بار او با شناخت صدرصدی وارد کشور می‌شود. بسیاری از بازیکنان فعلی تیم ملی سابقه کار زیر نظر او را دارند. اصلاً به خاطر همین شناخت بود که فدراسیون فوتبال در فاصله کوتاه باقیمانده تا جام جهانی ریسک تغییر مربی را پذیرفت.

بدون حامی اصلی

دفعه قبلی از روزهای اول حضور کی‌روش در ایران، عادل فردوسی‌پور به حامی سرسخت او تبدیل شد و این حمایت‌ها را تا روز آخر و شکست سنگین تیم ملی برابر ژاپن در جام ملت‌های آسیا ترک نکرد. او همواره به سود کی‌روش جریان‌سازی می‌کرد و این اواخر بابت چنین رویکردی متحمل انتقادات فراوان شد. حالاً اما عادل در تلویزیون خبری نیست. او البته در فضای اینترنتی برنامه دارد، اما برد و نفوذ آن قابل مقایسه با زمان حضور فردوسی‌پور در جام‌جم نیست.

توقعات بالا

نهایتاً اما باید به این نکته اشاره کرد که این بار توقعات از کارلوس کی‌روش بسیار بالاتر از نوبت قبل است. اوایل دهه ۹۰ زمانی که او وارد فوتبال ایران شد، تیم ملی کشورمان در اثر همکاری با ۳ سرمربی داخلی پیاپی دچار هرج و مرج و فروپاشی کامل شده بود. در آن زمان افکار عمومی قدر و قیمت مربیان خارجی و دانش وارداتی را فهمیده بودند و اجماع چشمگیری در حمایت از کی‌روش وجود داشت. همین که او می‌توانست دستی روی سر و گوش این تیم بکشد، کافی به نظر می‌رسید. حالاً اما شرایط فرق کرده است. کی‌روش تیمی را تحویل می‌گیرد که در غیاب او سریع‌ترین صعود تاریخش به جام جهانی را تجربه کرده و حقیقتاً باید گفت چیزهایی مثل حذف باسبالا یا شکست‌های نزدیک، کسی را راضی نمی‌کند. کی‌روش باید تیم ملی را از مرحله گروهی جام جهانی بالا ببرد تا بازگشتش توجیه شود. فراموش نکنیم این سومین حضور پیاپی کارلوس در جام‌های جهانی روی نیمکت تیم ملی است که بالاخره باید با ۲ نوبت قبلی فرق داشته باشد.